

यु० कां०

॥ १३५ ॥

॥ २३ ॥ पुनर्वस्वोऽन्तरं मध्यं तत्र गतः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ धनुषि कर्षण इति पाठे कृष्यतेनेनेति कर्षणः पाशादिरित्यर्थ इति तीर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

कांचनांगदन्द्वाभ्यां भुजाभ्यामेष शोभते ॥ शृंगाभ्यामिव तुंगाभ्यां हिमवान्यर्वतोत्तमः ॥ २३ ॥ कुंडलाभ्यामुभाभ्यांच भाति वक्रं सुभी
षणं ॥ पुनर्वस्वन्तरगतः परिपूर्णो निशाकरः ॥ २४ ॥ आचक्ष्वमे महाबाहो त्वमेनं राक्षसोत्तमं ॥ यंदृष्ट्वा वानराः सर्वे भयार्ता विद्रुतादिशः
॥ २५ ॥ स पृष्ठो राजपुत्रेण रामेणामित तेजसा ॥ आचक्ष्वमे महातेजाराघवाय विभीषणः ॥ २६ ॥ दशग्रीवो महातेजाराजा वैश्रवणा
नुजः ॥ भीमकर्मा महात्मा हिरावणो राक्षसेश्वरः ॥ २७ ॥ तस्यासीद्वीर्यवान्पुत्रो रावणप्रतिमो बले ॥ वृद्धसेवी श्रुतबलः सर्वास्त्रविदुषां
वरः ॥ २८ ॥ अश्वपृष्ठे नागपृष्ठे खड्गे धनुषि कर्षणे ॥ भेदेसां त्वेच दाने च नये मंत्रे च संमतः ॥ २९ ॥ यस्य बाहुं समाश्रित्य लंका भवति नि
र्भया ॥ तनयं धान्यमालिन्या अंतिकायमिमं विदुः ॥ ३० ॥ एतेनाराधितो ब्रह्मा तपसा भावितात्मना ॥ अस्त्राणि चाप्यवाप्तानि रिपवश्च
पराजिताः ॥ ३१ ॥ सुरासुरैरवध्यत्वं दत्तमस्मै स्वयं भुवा ॥ एतच्च कवचं दिव्यं रथश्चरविभास्वरः ॥ ३२ ॥ एतेन शतशो देवादानवाश्च प
राजिताः ॥ रक्षितानि च रक्षांसि यक्षाश्चापि निषूदिताः ॥ ३३ ॥ वज्रं विष्टं भित्तं येन बाणैरिंद्रस्य धीमता ॥ पाशः सलिलराजस्य युद्धे प्रतिह
तस्तथा ॥ ३४ ॥ एषो तिकायो बलवान्नाक्षसानामथर्षभः ॥ सरावणसुतो धीमान् देवानवदर्पहा ॥ ३५ ॥ तदस्मिन् क्रियतां यत्नः क्षिप्रं पु
रुषपुंगव ॥ पुरा वानरसैन्यानि क्षयं नयति सायकैः ॥ ३६ ॥ ततो तिकायो बलवान्प्रविश्य हरिवाहिनीं ॥ विस्फारयामास धनुर्ननाद च पु
नः पुनः ॥ ३७ ॥ तं भीमवपुषं दृष्ट्वा रथस्थं रथिनां वरं ॥ अभिपेतुर्महात्मानो प्रधाना ये वनौकसः ॥ ३८ ॥ रविभास्वरो रथो दत्त इत्यनुकर्षः ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अस्मिन्नंतिकाये क्षिप्रमित्यत्र हेतुः ॥ पुरेति पुरानयति नेष्यतीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

यु० कां०

॥ १३५ ॥